

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-11-08
Besvaras senast
2017-11-22

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2017/18:112 Tveksamma miljösatningar

Klimattoppmötet i Paris 2015 var på flera sätt historiskt. Många hade Köpenhamnsmötet COP 15 i färskt minne, som i någon mening var en stor besvikelse. Men när världens länder samlades i Paris för COP 21 var det med en nyfunnen beslutsamhet. Världens länder kunde under det erfarna franska ordförandeskapet enas kring ett mål om att begränsa planetens uppvärmning till 2 grader – med sikte på 1,5 grader.

Rätt hanterat kan detta vara startskottet för en global omställning till ny och grön teknik. När vi tittar ut i världen är det tydligt att det behövs.

Klimatförändringarna är verkliga och påverkar redan i dag levnadsförhållandena i biosfären. Torka, orkaner och översvämningar är exempel på detta.

Här kan Sverige spela en viktig roll, kanske främst som exportör av klimatinnovationer och genom att ta fram nya sätt att producera på ett hållbart sätt. Att möjliggöra tekniksprång, så kallad leapfrogging, är ett exempel. Det fossilfria stålet, som SSAB och LKAB tillsammans med Vattenfall försöker utveckla, är ett annat.

Men de investeringar Sverige gör för att ställa om ekonomin måste också vara välmotiverade och verkningsfulla. Om Sverige inte använder sin miljöbudget på ett sätt som skapar maximal klimatnytta är vi inte ett föregångsland som andra följer efter – utan enbart ett land som prioriterat att blåsa upp våra egna budgetsiffror. Dessutom skulle ett sådant förhållningssätt skapa frågor om hur pengarna används. Varför ska Sverige satsa på små och dyra inhemska utsläppsminskningar när världens utvecklingsländer kan minska utsläppen mångdubbelt mer för samma klimatkrona?

Sveriges rödgröna regering föreslår satsningar på klimat- och miljöområdet om 5 miljarder kronor år 2018. Konjunkturinstitutet, som är en svensk expertmyndighet, menar att flera av förslagen harmoniserar dåligt med övriga EU:s politik på respektive område. I flera fall motverkas de effekter som uppstår i Sverige av effekter i övriga medlemsstater. För andra satsningar menar Konjunkturinstitutet att det saknas motiv – och att det är tveksamt om föreslagna satsningar verkligen kommer att ha avsedd effekt.

Tilläggs kan att de svenska utsläppen för tillfället ökar. Detta är ett trendbrott.

Under den tidigare alliansregeringen minskade utsläppen samtidigt som vi hade tillväxt i Sverige. En sådan effekt, så kallad decoupling eller frikopplingseffekt, är ett exempel på vilken ledstjärna Sverige varit och kan vara. Med rätt politik kan vi se till att Europeiska unionen blir en kraftfull aktör i den globala omställningen.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga miljöminister Karolina Skog:

1. Hur ser ministern på konstaterandet att svenska klimatsatsningar motverkas av effekter som uppstår i Europeiska unionens övriga medlemsstater?
2. Vilka åtgärder avser ministern att vidta för att säkerställa att varje satsad svensk klimatkrona leder till maximal klimatnytta?

.....

Jesper Skalberg Karlsson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders